

Το όνειρο που έγινε εφιάλτης

«Διασκέδαση, χαρά, γιορτινή ατμόσφαιρα και παιδική διάθεση είναι οι λέξεις που χαρακτηρίζουν το Oneiro Christmas Park. Με ελεύθερη είσοδο βα μπορέσουν όλοι να απολαύσουν τα παραμύθια». Εικόνες που ξεπηδούν από ένα δελτίο Τύπου αλλά που – φεύ! – δεν ανταποκρίνονται διόλου στην πραγματικότητα. Η χριστουγεννιάτικη ιστορία που ξετυλίγεται στο Ζάππειο από τις 3 Δεκεμβρίου (ως τις 8 Ιανουαρίου 2012) είναι περιοσότερο συνυφασμένη με το ζοφερό κλίμα των ημερών και λιγότερο με το παραμύθι. Δεν είναι τόσο τα σκουπίδια που «κοσμούν» τις εγκαταστάσεις του Οπείρο, αύτε η κακογουστιά που δίνει εντυπωσιακό παρών παντού. Είναι οι διαπραγματεύσεις των ιδιοκτητών των δύσμοιρων σκυριανών πόνι για μια βόλτα με τα παιδάκια (και το πόσο εύκολα κατεβαίνουν από τα 6 στα 4 ευρώ, αν απειλήθων ότι δεν θα πάρουν τίποτε) που μετατρέπουν το όνειρο σε εφιάλτη. Και συνηγορούν στην έλλειψη μαγείας: τόσο απεγνωσμένα την φάχνουμε, αλλά αντί να τη βρούμε, προσγειωνόμαστε απότομα στη σκληρή πραγματικότητα της Ελλάδας του σήμερα.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Το μπαρόκ ταιριάζει στα Χριστούγεννα

Τα τελευταία χρόνια το ενδιαφέρον για το μπαρόκ ρεπερτόριο στη χώρα μας έχει ενταθεί εντυπωσιακά. Ανεβάσματα όπερας – συχνά έργων που δεν είχαμε ξαναδεί –, συναυλίες εγχώριων και ξένων συνόλων έχουν συμβάλει αποφασιστικά στη «σύσφιγξη» της σχέσης μας με ένα κομμάτι της μουσικής δημιουργίας που είναι ίσως πιο κοντά στις σύγχρονες αναζητήσεις από τον 19ο αιώνα.

Σε αυτό το πλαίσιο, η συναυλία με την οποία γιορτάζει τα Χριστούγεννα το Ιδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης (Πειραιώς 206, Ταύρος) στις 27 και 28 Δεκεμβρίου έχει διαίτερο ενδιαφέροντό σα από πλευράς προγράμματος όσο και από πλευράς συντελεστών. Η συναυλία «Ιταλικά μαργαριτάρια», όπως μαρτυρά και ο τίτλος της, είναι αφιερωμένη στη γενέτειρα του είδους: έντονο συναίσθημα, λυρισμός και δραματικότητα χαρακτηρίζουν τη μουσική του Μπαρόκ, η οποία γεννήθηκε τις τελευταίες δεκαετίες του 16ου αιώνα και εξαπλώθηκε σε όλη την Ευρώπη.

Εργα Ντομένικο Σκαρλάτι, Λοκατέλι, και Αρικάντζελο Κορέλι περιλαμβάνει το πρόγραμμα που θα παρουσιάσουν στο θέατρο του Ιδρύματος Τέσσερις καταξιωμένοι, εντός και εκτός συνόρων, μουσικοί: ο Δημήτρης Κούντουρας (φλάουστο μεράφιος), ο Ανδρέας Λινός (βιόλα ντα γκάμπα), ο γνωστός τεμπαλίστας Μάρκελλος Χρυσικόπουλος και η φλαουτίστρια Ναταλία Γεράκη (στη φωτογραφία), μια καλλιτέχνης που ζει στη Γερμανία και διαγράφει εντυπωσιακή διαδρομή, συμπράττουν επί σκηνής υποσχόμενοι ένα γοητευτικό αποτέλεσμα.

ΙΣΜΑ Μ. ΤΟΥΛΑΤΟΥ

ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ

Ποιος πληρώνει το μάρμαρο;

Ελατήριενέακλειστό το Εθνικό Κέντρο Θεάτρου και Χορού; Εχειτηνέακλειστό οργανισμός; Προβαλής Ελληνικού Πολιτισμού; Κοντά δύο χρόνια τώρα που και οι δύο φορείς καταργήθηκαν από το υπουργείο Πολιτισμού, μόνο που στην πράξη αυτό δεν έγινε ουντελεστεί ακόμη. Πώς και γιατί, κανές δεν έρει ακριβώς, ούτε βαμπορούσενα απαντήθειαλλώστε σε λίγες μόνο γραμμές. Περιπλοκές νομικές, οικονομικές (και άλλες;) καθιστούν αδύνατη την οριακή τους κατάργηση, με αποτέλεσμα και κάποιοι μισθοί να τρέχουν ακόμη, αλλά και τακτίριανα έχουν τα έχοδά τους (ενοίκια κ.λ.). Οι δραστικές περικοπές, που άντυπες έκανε στα οικονομικά του του πουργείο Πολιτισμού και γιατίς οποίες υπερηφανεύεται ο υπουργός, βα ήταν προτιμότερο να περιλάβουν και τις πλέον εξόφθαλμες περιπτώσεις. Αμαχτήπεσε η Αρχαιολογική Υπηρεσία στον βωμό της «εφεβείας», ενώ άλλα υπουργεία δεν αγγίγηκαν καν. Ψάχνουν λοιπόν αλλά δεν βρίσκουν κατάλληλους νέους διευθυντές, που να είναι σε θέση να «τρέξουν» τα πρόγραμμα του ΕΣΠΑ – με τα τελευταία ευρωπαϊκά χρήματα –, έσχατη ευκαιρία για έργα υποδομών, με μελέτες έτοιμες, που αν δεν υλοποιήσουντάρα, χάνονται οικοστικώς. Ασφαλώς και ζύμη υπό «πολεμικό» καθεστώς. Το καταλάβαμε όλοι. Άλλα να ισχύει και για όλους.